

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 784/05
30.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Ljubomira Vučkovića, Milene Inić- Drecun, Gorana Čavline i Bate Cvetkovića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca, optuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.br.1583/04 od 22.02. 2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog advokata AB, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, dana 30.05. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Beogradu K.br.1583/04 od 22. 02.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.br.1583/04 od 22.02. 2005. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1.KZ RS i za isto osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 - tri godine u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 6.11. 2004. godine, pa nadalje. Sem toga, tom presudom optuženom je izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana koje će biti sprovedena u ustanovi za izdržavanje kazne zatvora i odlučeno je još da se optuženi oslobađa troškova krivičnog postupka i da se oštećeno preduzeće "BB", uputi da imovinsko pravni zahtev ostvaruje u parnici.

Protiv označene presude Okružnog suda u Beogradu, žalbu izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog odluke o kazni i odluke o meri bezbednosti i obaveznog lečenja narkomana u zatvorskim uslovima, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe preinači pobijanu presudu, tako što će optuženom izreći kraću zatvorsku kaznu i tako što će meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana u zatvorskim uslovima preinačiti u meru obaveznog lečenja narkomana u uslovima na slobodi. Branilac je u žalbi zahtevao, da u smislu člana 375. ZKP, bude obavešten o sednici veća.

Republički javni tužilac je u podnesku Ktž.br.927/05 od 10.05. 2005. godine, predložio Vrhovnom sudu, da odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA i potvrdi prvostepenu presudu.

Pošto je postupljeno u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća, u prisustvu branioca optuženog AA, advokata AB a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao i u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenoj žalbi, mišljenja Republičkog javnog tužioca iz citiranog podneska i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

Žalba je neosnovana.

U prvostepenom postupku nisu učinjene niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu člana 380. ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Po oceni ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz člana 41. OKZ, koje su od značaja za izricanje kazne, a koje je naveo u svojoj presudi i u obrazloženju iste dao razloge kojima se rukovodio kada je optuženog AA, za izvršeno krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3- tri godine u koju će uračunati vreme provedeno u pritvoru, koje razloge u svemu prihvata i Vrhovni sud, jer nalazi da je ovako izrečena kazna srazmerna društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog koji je i ranije više puta osuđivan, te da je takva kazna nužna da se u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ, ostvari svrha kažnjavanja iz člana 33. istog zakona, pa su s toga suprotni navodi u žalbi branioca optuženog ocenjeni kao neosnovani. Sem toga, nasuprot žalbenim navodima, držanje optuženog AA posle izvršenog krivičnog dela, nije takvo da bi predstavljalo olakšavajuću okolnost u smislu člana 41. OKZ, a to što je optuženi prilikom pretresa stana i lišenja slobode, kazao gde se nalazi deo stvari koje je pribavio izvršenjem krivičnog dela, ne može da bude okolnost koja bi uticala na blaže kažnjavanje optuženog.

Takođe, neosnovano se žalbom branioca optuženog AA osporava prvostepena presuda zbog izrečene mere bezbednosti optuženom AA, jer je po oceni ovoga suda, prvostepeni sud prihvatajući detaljan nalaz i mišljenje kompetentnog veštaka, pravilno utvrdio činjenično stanje iz koga proizilazi da je optuženi AA zavisnik od opojne droge i da je neophodno da se protiv njega sprovede obavezno lečenje od narkomanije u ustanovi za izdržavanje kazne zatvora.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nebojša Pavlović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

SŠ